

minde om, hvad man har gjort imod os. De Herrer skulle ikke bebrejde os, hvad vi nu ville gjøre imod dem, naar de tidligere have gjort det Samme mod os.

Berg: Den ærede næstsidste Læser endte med at sige, at vi ikke toge Hensyn til Middelstanden. Det ærede Medlem vil maaske stille os under Betegnelsen Pøblen, eller hvorledes vil ellers det ærede Medlem tale om, at vi ikke tage Hensyn til en stor Del af Folket, at Flertallet af Folkets Repræsentanter i Folkethinget ikke tager Hensyn til Folket i dets Helhed, men udelukker Hensynet til Middelstanden. Jeg vilde gjerne have det ærede Medlem til nærmere at udvikle, hvem han regner til Middelstanden, om han f. Ex. regner Embedsmandene dertil. Til dem synes maaske det ærede Medlem, at vi ikke have taget Hensyn. Læs da Pensionsloven og Lønningslovene igjennem og sammenlign dem med andre Landes. Eller mener det ærede Medlem, at vi ikke have taget passende Hensyn til hans Proprietæver, som han talte om? (Frederiksen: Til Landsthinget er det, der ikke tages Hensyn.) Det ærede Medlem siger: Til Landsthinget! Ja, han har jo nu den sige Ide, der udtrykker sig i Ordet „Landsthinget“, som han tror at kunne bruge allevegne. Mod Alt har han dette ene homøopathske Middel: Landsthinget. Men det ærede Medlem er Folkethingetsmand, og vi tale i Folkethinget, og jeg har ikke hørt, at der i den Debat, vi føre her, er faldet nogenformelt Uttring, der i mindste Maade er fornærmelig for det andet Thing, hvis forfatningsmæssige Stilling vi fuldt anerkjende, selv om vi ikke kunne opfatte denne saaledes, som enkelte Uttringer af den meget ærede Minister lader formode, at han opfatter den. Det ærede Medlem talte som sagt om Middelstanden. Det ærede Medlem maa huske, at vi ere Folkets Repræsentanter og vi søge at føre Sagen igjennem saaledes, som vi tro, at Folket i dets Helhed kan være vel tjent med. Hvad det ærede Medlem siger, at vi ville Flertallets Ret, saa har han, hvis han ved Flertallet mener Folket, givet os det rette Studsmaal, men det ærede Medlem vil jo have Mindretallets Forret, hvorimod vi tro, at det er rigtigere at have Folkets Ret end Mindretallets Forret. At vi ville skyde Proprietæver eller Andre til Side, som han udviklede, at vi skulde have sagt, forholdes sig ikke saaledes. Jeg tog blot et enkelt Exempel for at vise, hvor urimeligt det er at paasta, at man har en Folke mening, blot ved at henholde sig til en vis privilegeret Del af Folket. Mit Exempel var vistnok tydeligt nok. Det ærede Medlem brugte en Uttring, som jeg skal gjentage, han sagde: „om de Herrer kom til Roret“. Jeg tænker, at det ærede Medlem derved forstaer i det parlamentariske Sprog: om vi her i Landet fik en parlamentarisk Regjeringsform. Jeg kan ikke forstaa,

at det ærede Medlem er saa lange derfor, thi saavidt jeg skjønner har han selv hørt Ordet derfor, og jeg tror, at hvis der overhovedet skal blive Sandhed i vor frie Forfatning, maa vi komme til en parlamentarisk Regjering. Det er bedst, at vi sige det aabent og ligefremt. Jeg tror, at det er det Rigtigste, og at det er aldeles nødvendigt, hvis Folkets Villie skal aabenbare sig i Landets Styrelse og Lovgivning paa tilbørlig Maade, og det ærede Medlem skulde man tro var saa politisk moden, at han vilde anerkjende Rigtigheden af denne Grundfætning. Jeg vil aftaa tilbagevise det ærede Medlems Beskyldning for, at vi paa nogetformelt Punkt under vor Kamp tilfidesatte nogenformelt berettiget Interesse hos nogenformelt Side af Folket og haabe, at han vil anerkjende, at vi optræde med besindige, for Samfundet heldige Reformforslag, som kun kunne gaane Samfundet i det Hele, om vi end ganske vist paa enkelte Punkter ville bestære uberegtigede Begunstigelser, som nu bestaa, men det skulde dog ikke være dem, der særlig skulde være Gjenstand for det ærede Medlems Omhu som Folke-repræsentant.

Frederiksen: Det er ikke mig (Munterheb). De Herrer paa den anden Side maa opfatte deres Munterhed, til de have hørt, hvad jeg har at sige. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at jeg havde en sig Ide, nemlig Landsthinget; men det er ikke mig, der har denne sig Ide, det er Grundloven, som har den. Frukten af, at de Herrer ikke have taget Hensyn til Landsthinget og opstillet Landsthinget saaledes, som de have gjort, se vi i vore Forhandlinger, i Resultatet af vore Forhandlinger og i de Arbejder, der har efter Alar ligge her. Naar man skal tale om, hvem der bærer Skylden for Tilstanden i Landet, vil det ganske vist være umuligt at komme ind paa en nærmere Forhandling om denne Tilstands Tilblivelse; det vilde føre for vidt; hele Resultatet af vor Birksomhed bærer tilstrækkelig Præget af det Hensyn, som det ærede Medlem mener, at han og hans Benner have taget til den anden ligeberettigede Faktor i den lovgivende Magt, Landsthinget. Det ærede Medlem sagde, at han ikke fornærmede Landsthinget. Jeg skal blot minde om en Uttring, han brugte i Dag og som han stadigt bruger, nemlig at Landsthinget ikke hører med til Folket. Det ærede Medlem taler her om Folket og om Folkevillien stadigt, som om denne kun var udtrykt i Folkethinget, som om ikke ogsaa den anden af Grundloven med os ligestillede Del af den lovgivende Magt var et Udtryk for Folkevillien. Det er den samme Betragtning, som er kommen frem, naar man antyder, at Mindretallet ikke have Ret til at gjøre deres Anskuelser gjældende. Det er de ærede Medlemmers stadige Kamp mod den Grundlov, de tjene under, og som de ikke uden Mangel paa Loyalitet kunne komme